

Sbírka zákonů

Republiky československé

Částka 14

Vydána dne 1. července 1958

Cena 50 haléřů

OBSAH:

36. Nařízení, kterým se mění a doplňuje vládní nařízení č. 37/1954 Sb., jímž se vydává železniční přepravní řád.

36

Vládní nařízení

ze dne 27. června 1958,

kterým se mění a doplňuje vládní nařízení
č. 37/1954 Sb., jímž se vydává železniční
přepravní řád

Vláda Republiky československé nařizuje
podle § 24 odst. 1 zákona č. 97/1950 Sb.,
o drahách:

Čl. I

Vládní nařízení č. 37/1954 Sb., jímž se vy-
dává železniční přepravní řád, ve znění vlád-
ního nařízení č. 16/1956 Sb. se mění a do-
plňuje takto:

1. § 11 zní:

„P l á n o v á n í z b o ž í n a v o z y

Plán přepravy vyjadřuje normu přeprav
počtem vozů pro každou skupinu zboží.“

2. § 12 odst. 2 a 4 znějí:

„(2) Měsíční plánovanou normu přeprav
zboží přiděluje náčelník dráhy podle schvá-
leného plánu přepravy, a to po předchozím
projednání ve stálém poradním sboru pro věci
železniční přepravy.

(4) Odesílatelé zboží určují přímo odesílací
stanice a stanice určení.“

3. § 13 odst. 1 zní:

„(1) Ministerstvo dopravy a správy drah
jsou oprávněny vyloučit z plánů předložených
odesílateli ty přepravy, které způsobují ne-
hospodárné využití průvozních prostředků
drah (křížující se přepravy, zbytečně daleké
přepravy a přepravy na příliš krátké vzdále-
nosti). Je-li toho třeba, stanoví vláda nejzazší
vzdálenost pro přepravu některých druhů
zboží.“

4. § 19 odst. 3 zní:

„(3) Náčelník stanice určuje každému ode-
silateli den, kdy má nakládat. Pro kusové zá-
silky může určit náčelník stanice den naklád-
ky až při přivezení zboží (§ 15).“

5. § 21 zní:

„Z m ě n a o d e s í l a c í s t a n i c e

Změna odesílací stanice určené plánem
přepravy je dovolena jen v obvodu správy
dráhy, nadřízené odesílací stanicí, žádá-li o to
odesílatel a souhlasí-li náčelník odesílací sta-
nice určené plánem přepravy; žádost musí
dojít náčelníkovi odesílací stanice nejpozději
dva dny před počátkem pětidenního období.“

6. § 22 zní:

„Změna normy přeprav určené plánem, změna druhu zboží a druhu vozů. Nadměrná přihláška nakládky zboží

(1) Zvětšit nebo zmenšit normu přeprav určenou měsíčním plánem přepravy se zakazuje. Záměnu zboží určitého druhu zbožím jiného druhu může dovolit náčelník stanice. Zaměnit druh vozu určený plánem za vůz jiného druhu může pro nakládku dovolit náčelník stanice; nahradit kryté vozy otevřenými je však dovoleno jen u zboží, pro které je takový způsob přepravy dovolen příslušnými předpisy.

(2) Kdo zavíní uplatnění nadměrných nároků na přepravu nebo soustavně nepřihlašuje k nakládce zboží obsažené v plánu přepravy, odpovídá za to podle obecných předpisů, zejména podle předpisů trestních nebo disciplinárních.“

7. § 37 se upravuje takto:

Odstavec 1 zní:

„(1) Změnit stanici určení před podejmem zboží k přepravě je dovoleno jen se souhlasem náčelníka odesílací stanice.“

Odstavec 2 se zrušuje.

Odstavec 3 zní:

„(3) Změnu stanice určení u zboží, které bylo již k přepravě přijato, lze povolit, zaplatí-li odesílatel, příjemce nebo ústřední úřad nadřízený odesílateli nebo příjemci za požadovanou změnu pokutu v částce 300 Kčs. V odůvodněných případech může náčelník dráhy výši pokuty snížit. Požádá-li o změnu stanice určení ústřední úřad, je povinen také provést vyrovnání mezi odesílatelem, příjemcem původně uvedeným v nákladním listu a skutečným příjemcem zboží. Podrobnosti stanoví ministr dopravy.“

8. § 49 se upravuje takto:

Odstavec 1 písm. b) zní:

„b) zakázat na dobu nejdéle 48 hodin nakládku všeho nebo některého zboží do pří-

slušné stanice; o tom musí neprodleně zpravit ministra dopravy a zákaz uveřejnit vývěskami ve stanicích, a pokud to bude účelné, také v tisku; zákaz nakládky zboží na dobu delší než 48 hodin může náčelník dráhy vydat nejdéle na dobu 120 hodin a jen se souhlasem ministra dopravy.“

Odstavec 1 písm. c) se označuje jako odstavec 1a) a zní:

„(1a) Náčelník stanice může při nadměrném nahromadění zboží ve stanici určení stanovit, že příjemce je povinen použít k odvozu došlého zboží prostředků dopravních podniků, a to buď podle dohody s nimi nebo podle rozhodnutí příslušného odboru rady okresního nebo krajského národního výboru, vydaného podle zvláštních předpisů.“

9. § 62 se upravuje takto:

Odstavec 4 se zrušuje.

Odstavec 5 zní:

„(5) Nepřichystá-li dráha vozy pro ucelený vlak nebo nenaloží-li odesílatel ucelený vlak úplně, zaplatí dráha odesílateli nebo odesílatel dráze za zmaření vytvoření uceleného vlaku kromě pokut uvedených v odstavcích 2 a 3 pokutu ve výši 200 Kčs.“

10. § 78 se upravuje takto:

Za odstavec 6 se vkládá nový odstavec 6a) tohoto znění:

„(6a) Náčelník dráhy může snížit nebo prominout zdržné, jež vzniklo předržením vozů jako přímý následek požáru, povodně, průtrže mračen a podobných událostí živelného rázu, které přepravce nemohl odvrátit ani zdolat, nebo zdržné, které vzniklo předržením vozů pro nehodu v závodě, která měla za následek přerušování výroby alespoň na dobu 72 hodin.“

11. § 79 odst. 3, 4 a 6 znějí:

„(3) Pokud nejsou technické normy nakládky stanoveny, zaplatí odesílatel, stanoví-li tak ministerstvo dopravy, pokutu za nedoložení vozu do úplného ložného prostoru nebo do únosnosti vozů.

(4) Naloží-li odesílatel vůz přes únosnost, zaplatí za přetěž pokutu stanovenou tarifem.

(5) Dráha není oprávněna žádat vyložení přetěže nebo přetěž vyložit, nepřesahuje-li přetěž 0,5 tuny u dvounápravových a třinápravových vozů a 1,2 tuny u vozů o čtyřech a více nápravách. V takových případech se pokuta nevybírání.

12. § 81 zní:

„Pokuty za poškození vozů

(1) Dojde-li k poškození vozů při nakládání odesílatelem nebo při vykládání příjemcem, zaplatí za to odesílatel nebo příjemce pokutu ve výši pětinásobné ceny poškozených součástí. Cena se stanoví podle ceníku vydaného ministerstvem dopravy. Ve zvlášť odůvodněných případech může náčelník dráhy pokutu snížit až na dvojnásobek ceny poškozených součástí. Kdo poškození vozu zavíní, odpovídá za to podle obecných předpisů, zejména podle předpisů trestních nebo disciplinárních.

(2) Dojde-li k poškození vozů na vlečce nehodou při dopravě nebo při posunu bez zavínění dráhy, zaplatí vlečkař pokutu za poškození vozu ve výši dvojnásobku ceny poškozených součástí.“

13. § 93 odst. 2 zní:

„(2) Není dovoleno požadovat zaplacení nedoplatku nebo podat reklamaci přeplatku nebo pokuty za překročení dodací lhůty, činí-li úhrnná částka, která měla být podle tarifu vybrána a již se nedoplatek týká, nebo úhrnná částka, vybraná podle nákladního listu i s případným přeplatkem, méně než 30 Kčs.“

Čl. II

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. července 1958; provede je ministr dopravy.

Široký v. r.

Dr. Vlasák v. r.

